

figtsmæssigt. Skal det derimod være for en vis ubegrænset Tid, saa kunde det maaskee blive dyrere end det, der her er anført. Jeg skal derfor asvente, hvad den ærede Forslagsstiller har tænkt sig med dette Forslag. — De næste Forslag, der findes under Nr. 13, 15, 16, 18, 21 og 22, angaae Selvangivelse, og Ikke-Selvangivelse. For paa den kortest mulige Maade at betegne Betydningen af disse Forslag skal jeg anføre, at Fordelene for Selvangiverne, naar alle disse Forslag blive vedtagne, vilde være, at de efter § 3 have Lov til at angive deres Indtægt efter Gjennemsnittet af de tre sidste Aar, fremdeles at de efter § 15 indbydes til et Møde med Forstanderskabet for at give hderligere Oplysninger, hvis Forstanderskabet ikke finder deres første Angivelse rigtig, medens de, der ikke bruge Selvangivelse, først kunne tilkaldes, naar Listen er fremlagt. Endvidere vilde de efter §§ 17 og 22, om alle disse Endringsforslag blive vedtagne, beholde den Fordeel, at de kunne, efterat Eigningen er fremlagt, klage med Udset til Rettelse, uden at de behøve at være ansatte en vis Procentdel for høit. Det, som de, der ikke bruge Selvangivelse, vilde vinde ved disse Forslag, vilde være, at Nedsættelse efter Begjæring paa Grund af daarlig Leilighed (§ 15) kan skee for alle de, der have 400 Rd. og derover i Indtægt, at de skulde kunne faae Nedsættelse, naar de have indgivet Begjæring derom, og at de, som have under 400 Rd. i Indtægt, skulde kunne faae Nedsættelse uden at de have indgivet Begjæring derom. Fremdeles er der foreslaaet (§§ 17 og 22), at istedetfor at der nu fordres for at erholde Nedsættelse paa Grund af Klage for dem, der ikke bruge Selvangivelse, ved Skattecommissionen og Regjeringscommissairerne, at de skulde være ansatte $\frac{1}{4}$ for høit, og ved Overskattecommissionen, at de skulde være ansatte $\frac{1}{4}$ for høit, saa skulde dette i første Tilfælde nedsættes til $\frac{1}{6}$ og i sidste Tilfælde til $\frac{1}{6}$. Jeg troer, at dette vilde falde saa temmelig sammen med, hvad der har været foreslaaet paa denne Sags tid-

ligere Stadier. Det, som de desuden vilde vinde, eller, om man vil, Selvangiverne tabe, er, at medens Forslaget, saaledes som det er affattet, nu fuldstændig tilfikkter Selvangiverne Fritagelse for enhver Offentliggjørelse med Undtagelse af den Straffebestemmelse, som findes i § 24, det vil sige, at Ingen som helst af dem, som ikke bruge Selvangivelse, kunne komme til Kundskab om, hvad Selvangiverne have været ansatte til, saa skulde efter Endringsforslagene ogsaa Selvangivernes Ansættelse med paa den fremlagte Ansættelse, og endvidere den Bestemmelse, som foreslaaes indfødt i § 17, at Enhver kan klage saavel over sin egen som over Andres Ansættelse; begge disse to Ting vilde jo være til Betryggelse for Ikke-Selvangivere og derimod mindre tiltalende for dem, der bruge Selvangivelse. Man har troet, at, om end alle de Bestemmelser om Selvangivelse og Ikke-Selvangivelse, saaledes som Loven nu er affattet, bleve staaende usforandrede, saa vilde dog Hensigten at fremme Selvangivelse derved ikke opnaaes i synderlig høiere Grad, end det vilde være Tilfældet, naar disse Endringsforslag bleve vedtagne. Forsaavidt man kjenner Forholdene paa Landet, saa maa man ogsaa vide, at der vil gaa meget lang Tid hen, inden Selvangivelse kan opnaaes i nogen stor Almindelighed, om man saa end sætter Betingelserne nok saa haarde, og at deres Virkning altsaa for en lang Tid kun vilde være den at gjøre Loven og dens Bestemmelser ilde sette og gjøre dens gennemførelse meget vanskelig. Jeg har stillet tre Underendringsforslag under Nr. 14 og 20. Det er ikke, fordi jeg anseer disse Underendringsforslag for i og for sig nødvendige, men det er for, om jeg saa maa sige, at lette Discussionen over Endringsforslagene, idet jeg har tænkt mig den Mulighed, at der kunde blive reist Indvendinger i de Retninger, som disse Underendringsforslag gaae ud paa. Det første angaaer en Omredaction af Stk. b. under Nr. 13. Saaledes som det nu staaer, kan Afstemningspunktet b. ikke